

br.2/jan.2017.-jan.2018.

БИЛТЕН

Министар Ђорђевић посетио Дом за одрасла инвалидна лица

Акција Quadre “Нема разлика када има воље”

стр. 7

Излет у ХУБ

стр. 8

Подела божићних пакетића

стр. 13

Билтен

станара Дома за одрасла инвалидна лица

Адреса: Аутопут 18; Земун, тел. 319-32-42

www.domzaosi.org.rs

ЖИРО-РАЧУН: 840-676661-64

(са назнаком за БИЛТЕН)

Управа за јавна плаћања при

Министарству финансија

Издавач: Дом за одрасла инвалидна лица

Главни и одговорни уредник: Душан
Босанчић

Лектор: Ивана Аћимовић

Технички уредник: Љубица Музички и
Еленка Краљик

Редакција:

Ђурђица Лазић, Момчило Ружичић, Саша
Поповић, Катарина Ивковић, Антонија
Михајловић, Небојша Живановић, Сандра
Миливојевић

Спољни сарадници:

Прим. др Богданка Чабак

е-маил:

dominv@sezampro.rs

ШТАМПА

“Пекограф”

ул. Војни пут 258 б, Земун

тел. 314-91-66

Тираж 300

У оквиру Дома успешно функционише Удружење станара Дома (УСД). Циљ УСД-а је да својим члановима побољша услове и квалитет живота у Дому и омогући сваку врсту, како материјалне, тако и других врста помоћи и подршке која им је неопходна.

Један од циљева је и афирмација стваралаштва особа са инвалидитетом.

Телефони :

Удружење станара Дома

Тел/Факс 011/26-07-336

www.usd.rs

САДРЖАЈ

Уводна реч	3
Утјеха Шћекић	4
Двоугоао са директором	5
... глумци код нас	6
ЗАБАВЕ У ДОМУ	7
Акција QUADRE И ДОМА	7
Quadra дала компјутер УСД-У	8
“Вредне руке” у	8
ИЗЛЕТ У ХУБ.....	8
Српска Н. година и годишњица УСД-а	9
18. ОЛИМПИЈСКИ ДАНИ	10
ЛИКОВНА КОЛОНИЈА 2017.....	11
међународни дан ОСИ.....	12
Подела божићних пакетића у Дому	13
... пријатељица са другог континента.....	14
ПОДВИГ ПАРАОЛИМПИЈЦА.....	15
СЕЋАЊЕ НА	16
Спољни сарадник	17
РАДНЕ АКТИВНОСТИ ШК „ПОГЛЕДИ“	18
Kultura	20-24

ЛИЧНА КАРТА ДОМА

Дом за одрасла инвалидна лица је установа социјалне заштите, намењена за трајни смештај одраслих (20-60 година), телесно инвалидних лица. У Дому је смештено 80 особа, са дијагнозама мишићне дистрофије, церебралне парализе, мултипла склерозе, квадриплегије, параплегије, фокомелије и сл.

Дом је смештен у близини К.Б.Ц. Бежанијска Коса, на периферији града Земунa.

Адреса: Аутопут број 18, Земун

Телефони :

Социјални радник, психолог, дефектолог

Тел. 011/26-07-335

Рачуноводство Тел. 011/26-07-337

Доктор и амбуланта Тел. 011/26-07-338

Уводна реч

Поштовани читаоци нашег билтена, станари дома, пријатељи, представљамо вам часопис 'Погледи'. Ово издање, у духу претходних, осликаће речима живот, активности и таленте наших станара. Симболичан назив, 'Погледи', метафора је за једну важну животну филозофију, па ћемо се, пре свега, осврнути на то. Дом за одрасла инвалидна лица, у коме живимо и радимо, одређен је, баш као и свака средина, погледима нас који га чинимо. Погледима на живот, љубав, пријатељство, опредељењима нас који, свесно или несвесно, али свакако засигурно, чинимо свакодневицу једни другима. Бићу слободна да као млад и нов радник ове институције приметим и истакнем да су управо ти погледи оно што чини дом добром или лошом средином. Баш ти погледи, оно су што дан и живот улепшава или, не дај Боже, квари.

Не заборавите да најлепших догађаја, на које ће вас подсетити овај број, не би било без позитивних, креативних и ентузијастичких погледа оних станара који су учествовали и осмишљавали, као ни без запослених који су помагали у реализацији активности. Као у свакој животној прилици, људи су они који чине атмосферу и одређују енергију која ће струјати ваздухом. Видећете шта смо урадили, унапредили, променили, изнедрили... Нов директор увео је новине и побољшања, бројни пријатељи су својим даровима и пажњом улепшали наш дом и донели осмех. Осим њима, у своје лично име, још више се захваљујем онима који су показали људскост у свакој ситуацији, онима који су несебично делили своје добро расположење, онима који су подржали добро и били ЉУДИ. Такви станари су апсолутни хероји сваке друштвене заједнице, јер само један њихов поглед, пун љубави и разумевања, улепшаће и најружнији дан, засениће и највећу муку.

Драги читаоче, размисли о свом погледу јер лако можеш постати нечији херој још данас!

Ивана Аћимовић-радни терапеут

УТЈЕХА ШЋЕКИЋ

Кажу да нас име у неку руку одреди у животу ...

Да ли је тачно - ко ће знати, али у њеном случају сигурно јесте ... УТЈЕХА, једна једина, свима и сваком, родитељима, пре свега, а затим и кроз живот свима који су се нашли у њему, а он ју је одвео до Дома за одрасла инвалидна лица, у којем је њено име добило експанзију значаја.

Људима који су прошли кроз тај дом, а и онима који у њему раде, она је заиста увек пружила само топлину, сигурност, љубав, то јест - Утјеху... Уствари свима нама који смо имали част сарађивати и дружити се са њом.

Сваки тим има свог капитена, неког кога саиграчи највише цене и поштују, воле. Е она је била наш капитен, несебично нас волећи, без обзира на све наше мане и нашу размаженост, којој је и она допринела. Радни дан није могао почети ником без њене кафе, у њеној канцеларији која нам је била омиљено место за заједничке тренутке. Ти зидови који су одисали њеном енергијом крили су многе животне приче, јер су управо то сви, како корисници тако и запослени имали потребу да кажу оно што ником нису и да олакшају своју душу, да поделе радост и тугу, а за узврат нас је увек чекало разумевање, љубав и увек добар животни савет. О да, умела је увек да каже праву ствар, помири непомирљиво, потегне и прва крене, истим ентузијазмом као на почетку свог рада, пре скоро 20 година. Ентузијазам, љубав и разумевање су оно што је пратило до последњег дана радног ангажовања у Дому. Чак и они који су је оспоравали или били прегруби у процени њене личности, мислећи да на то имају неко право, чак су и они знали да седну на чувену столицу преко пута ње, да се изјадају, испричају нешто што их је заболело или да питају за неки савет или помоћ. Читајући ово неко би помислио да се ради о неком измишљеном лику из бајке, али не, та жена заиста постоји у свој својој лепоти, душа јој, чиста и наивна понекад, одбијајући да верује до којих граница су људи у стању ићи да би остварили своје циљеве и позицију за коју се она никада није борила, а увек ју је имала. Можда баш зато и јесте поштована и често помињана након заслуженог одласка у пензију.

Сви који су макар једном ушли у Дом, памте веселу, домаћински настројену социјалну радницу, са којом су увек могли поразговарати. Утјеха. Да, многим је то била или ју је подарила, а данас у ово време надметања и беспотребног раздора то нам је свима неопходно.

Хвала јој на енегији, љубави и времену које нам је свима поклонила...

Ивана Зубер, Гордана Симеуновић

Двоугао са директором

Микица Будимировић
в.д. директора
Дома за одрасла инвалидна лица

Како је бити директор установе за смештај одраслих инвалидних лица а и сами сте особа са инвалидитетом, питање је које би сваком човеку пало на памет. Лако питање без лаког одговора. Одговор би вероватно био да је то заправо идеална позиција, јер најбоље таква особа разуме проблематику корисника. Овде сада имамо и други угао, како је таква особа прихваћена као руководилац, а до сада смо само кориснике имали као особе са инвалидитетом. Наставак одговора на лако, односно тешко питање, је да није баш захвално бити у улози директора - а посматран кроз призму корисника. Пре свега што предрасуде код нашег народа нису одлика која се ретко среће, а и навикли смо прво да осуђујемо па тек онда да проверимо нечије компетенције и стручност. Можда је моја срећа што сам кроз живот чешће пролазио трновитим стазама и ишао тежим путем па сам навикао да ми препреке на које наилазимо не сметају, већ ме само стимулишу да истрајем и покажем да је све могуће. Не желим да се представим као “чудотворац”, већ заправо борац који се не предаје и ствари не препушта случају. Научен сам да проблем сагледам, анализирам и покушам да решим. Да не филозофирам, него да једноставно одговорим: како то изгледа бити то што сам ја сада? Одговорно пре свега, занимљиво и динамично. То је како сам ја доживео посао, односно дужност која ми је поверена....

Први сусрет са установом је био само посета другу који је тада био корисник. Утисак је тада био далеко другачији, на много тога и нисам обратио пажњу, али од дана када су ми уручили решење о именовању као да сам ставио наочаре за гледање ЗД филмова. Ушао сам у установу и несвесно почео да обраћам пажњу на неке детаље који ми до тада нису ни западали за око, приликом упознавања са новим људима чуо сам више речи него што су ми они изговарали, једноставно речено, као да сам и сам желео да потражим одговор на питање зашто сам постављен ту, односно због чега сам прихватио улогу која ми је понуђена?!

Сваки дан са собом доносио нова дешавања. Као што сам раније напоменуо почетак није био ни мало лак, а ни пријатан. Неки су ме дочекали са видљивим чудјењем, бар они који ме нису познавали и нису пратили мој дотадашњи рад. Сви, врло добро, знамо да је тешко бити пионир у променама или део тима који их жели и чини, а ја сам вероватно по том питању другачији и више волим да припадам онима који желе да се за исте изборе.

Већина корисника, а и запослени које сам знао и пре преузимања дужности, првих дана су ми говорили како сам ја осми директор по реду и да нећу баш ко зна шта моћи да променим. Нису ме обесхрабрили. Није примерено да сам говорим о својим резултатима, али они постоје, без обзира на кратак период од дана мог именовања па до данас. Затечена ситуација, из мог угла гледано, била је...

тешка ситуација. Дом је основан још давне 1998. године и успостављен је систем који функционише, трајаво и тромо, али функционише. Ја сам другачији, из мог угла гледано је то тако како сам навео и ја желим да применим, у мери колико је то могуће, неке своје методе и допринесем да ова установа добије мало другачији изглед, можда модернији а у исто време функционалнији.

У прилог свему што сам до сада напоменуо иде и чињеница да је врло брзо након мог именовања на место директора у посету дома дошао и министар нашег Ресорног министарства, господин Ђорђевић, који је мимо тога што је мени указао поверење да могу бити на челу једне овакве установе, дошао да укаже поштовање свим корисницима и да да обећање да ће се о свима бринути-како кроз секторе и службе министарства, тако и преко личних контаката и познанстава, са циљем да се живот и квалитет живота у нашој установи подигне на виши ниво. Ова посета

је само још једна потврда да је министарство, које је и оснивач ове установе, решено да се одговорно односи према свима који су у овом дому нашли своје уточиште, али и према запосленима који се старају да неопходна нега и услови живота буду по свим прописаним стандардима.

Многе ствари су већ, како сам раније навео системски решене и спроводе се од самог оснивања установе, али, с обзиром да је прошло тачно 20 година, неопходно је доста тога прилагодити данашњици, као и ускладити са Европским нормама и стандардима. Ту ја видим своју улогу “модерног” директора, односно менаџера, који је своје формално и неформално образовање стекао у периоду транзиције и реформи, па сам самим тим припремљен да у отежаним околностима имплементирам све што је неопходно како би се побољшали услови и унапредио квалитет живота у дому. Хвала свима који то препознају и подржавају!

Микица Будимировић

Културна дешавања у дому, глумци код нас

У дому за одрасла инвалидна лица, у фебруару месецу ове године, био нам је у гостима наш прослављени глумац Милан Гутовић са представом ‘Не може да шкоди’. Том представом су на духовит начин приказане жене, као у истоименој емисији на телевизији. Глумац нас је веома насмејао и орасположио.

У марту месецу 2017. године, био нам је у гостима глумачко-брачни пар Кристина и Владан Савић, глумци позоришта на Теразијама, са сјајном мјузикл-комедијом под називом – брак, уствари љубав’. Они су на веома духовит, шармантан и симпатичан начин приказали своју везу пре брака, а касније и згоде и незгоде у браку. Глумица је изврсно отпевала песму ‘somebody like you’ британске певачице Адел, као и песму Џенифер Раш ‘power of love’.

Заједно су отпевали песму парног ваљка ‘слушај љубав како долази’ и Рибље чорбе ‘кад ходаш’. Бавећи се предбрачним и брачним збивањима и заврзламама, као и родитељском односу према деци, модификовали су хумористичке приче израелског писца Ефраим Кешона ‘Најгоре је код куће’. Све присутне су одушевили својом глумом и причинили нам велико задовољство.

Веома смо захвални њима и Милану Гутовићу што су нас посетили и развеселили. Било би нам веома драго да их поново видимо у неким новим комичним представама.

Катарина Ивковић

ЗАБАВЕ У ДОМУ

Било је код нас још неких, помена вредних, дешавања која су нас окупила у великом броју и лепо забавила. Прво је организован бинго а срећним добитницима подељено више, углавном слатких, поклона.

Крајем јуна имали смо квиз забавног карактера где су се надметале мешовите групе корисника и запослених. Такмичари су одмеравали снаге у играма које су захтевале познавање животињског света, вештине певања, брзог мишљења, чак и једења! Анегдоте се још препричавају, а поклони су били брзо поједени.

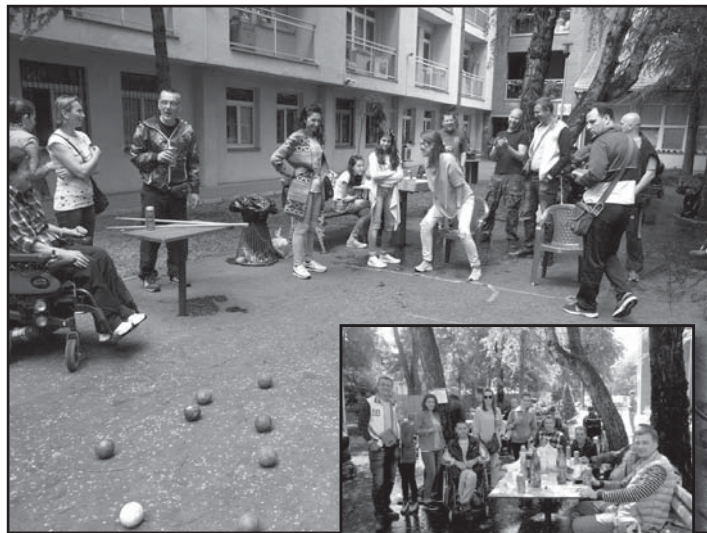
Пред крај године имали смо и заједнички дочек Нове године, станари и запослени из дома.

Весела атмосфера је владала целом салом, певало се и играло уз одличан бенд који је први пут био у нашем дому. Шведски сто су красиле разне укусне ђаконије, за свачији укус по нешто, а није мањкало ни пића нити слаткиша. Још веће расположење је допринела томбола која је наградила лепим поклонима присутне.

Надамо се да ће сличних повода за окупљање и провод у наредном периоду бити више, а сви ви, заинтересовани пријатељи, увек сте добродошли!

Акција QUADRE И ДОМА ЗА ОДРАСЛА ИНВАЛИДНА ЛИЦА “НЕМА РАЗЛИКА КАДА ИМА ВОЉЕ”

Прелепог мајског дана поново смо имали диван дан дружења и такмичења са нашим дугогодишњим пријатељима из Компаније Quadro Graphic д.о.о Београд. Све активности су биле занимљиве јер је било пуно учесника. Било је правога надметања у плочицама, viseћој кугли, боћању, пикаду, доминама и квизу асоцијације. Победника је било и њихових и наших на обострано задовољство. Наравно обезбедили су и награде за победнике.

Томбола и караоке су посебно увеличали цео догађај. Сви су могли да се опробају у певању и било је весело до самога краја. Да не заборавимо иће и пиће којим су нас великодушно почастили. А на крају је пала и прелепа торта.

Од срца им велико хвала. Уосталом, слике са овог догађаја можете видети на www.usd.rs а оне ће говорити више од речи.

Quadra дала компјутер

Наши дугогодишњи пријатељи и донатори Удружењу станара Дома из фирме “Quadra Graphic” и овај пут (11.04.2017.) су нас обрадовали једним новим компјутером и мултифункционалним апаратом (скенер, копир, штампач). Овом приликом им се захваљујемо на њиховој дарежљивости.

“Вредне руке“ у Народној банци и на Сајму

У априлу и децембру 2017. Народна банка Србије је и ове године организовала хуманитарну изложбу уникатних радова особа са инвалидитетом на којој је креативна радионица „Вредне руке,, представила своје радове. И овог пута су радници банке показали своје гостопримство уз топлу реч и освежење. У априлу се такође одржао 29. међународни конгрес и сајам козметике и 1. сајам холизма на коме је била присутна и наша креативна радионица „Вредне руке,, са својим радовима. Захваљујемо се фирми “Eco Design Studio Group” на дугогодишњој сарадњи.

ИЗЛЕТ У ХУБ

18.05.2017.

Тог прелепог мајског дана једна група станара у организацији Удружења станара Дома и нашег Дома, била је у гостима у Хришћанском удружењу Београд (ХУБ) код Опова.

ХУБ се бави хуманитарним радом а у склопу тога је и теолошка школа. Више о њему можете видети на www.hub.org.rs

Преподневни сати били су испуњени дружењем и тамичењима у боћању, viseћој кугли и бацању плочица. Домаћини су се први пут опробали у овим

спортским дисциплинама и сви смо уживали у веселој граји. Лепо велико травнато и равно двориште је било погодно за шетњу а један Дунавски рукавац, само пар метара удаљен од капије, улепшавао је цео амбијент и давао неку драж.

Мирис роштиља који је мамио наше желуце после се претворио у заманне порције које смо у сласт потаманили. Вредне куварице су нас почастиле колачима, а уз то су донели и свеже убраних трешања. Све то су нам улепшале две девојке из њиховог тима малим музичким репертоаром. На крају, као шлаг на торту, приредили су нам Бинго као изненађење у чему смо сви уживали јер је било веома забавно. Хвала им на љубазности и дивној атмосфери које ћемо памтити дуго, дуго.

Љуба и Еленка

Дочек Српске Нове године у Дому и прослава годишњице постојања УСД-а

Удружење станара Дома (УСД) је организовало славље за своје чланове и пријатеље поводом дочека Српске Нове године и прославе 15 година свога рада. По реакцији свих присутних могло би се рећи да је ово било највеселије славље до сада .

Сала је била препуна и скоро да није било места јер се одазвао велики број станара Дома, као и многобројни гости који су наши пријатељи. Сви су били весели уз Млађу и његове песме. Ту је било роштиља, колача па и велика торта којом су нас почастили наши дугогодишњи пријатељи Перићи и стварно су нас пријатно изненадили. Хвала им за то. Гости и наши пријатељи из Quadre и удружења Победник су на све нас имали позитиван утицај јер се певало, играло и лепо дружило. Када је откуцала поноћ, светла су се угасила а лампице прелепе јелке су довољно светлеле да смо могли један другом честитати Нову годину. Било је свега, ића и пића и наравно доброг расположења, а то се могло видети јер је доста њих остало и до ситних сати - што је довољан показатељ да су сви уживали.

Еленка Краљик

18. ОЛИМПИЈСКИ ДАНИ

У периоду од 02.-23.јуна 2017., Удружење станара Дома (УСД) је реализовало традиционалне, сада већ 18-те ОЛИМПИЈСКЕ ДАНЕ, поводом годишњице постојања Установе.

Првог дана, по тропској температури, одржано је екипно такмичење у кувању гулаша у котлићу. Ова манифестација је организована у сарадњи са Установом – Дом за одрасла инвалидна лица. Било је 27 екипа из неколико градова Србије – Крагујевац, Доњевац, Бела Црква, Земун, Београд (из многих делова Београда). Ове године гулашијада је попримила и међународни карактер јер смо имали екипу из Бања Луке - Удружење дистрофичара Бања Лука.

Војска Србије нам је поставила шатор, као и низ година у назад, и такмичила се са својим чувеним гулашом који је неколико пута победио. Наравно, свака екипа се трудила да јој гулаш буде најбољи али на крају по збирним оценама жирија ипак су проглашена три најбоља :

1. место “Покрет за породицу”,
2. место “Падрино”,
3. место “УПК Ада Чукарица”.

Верујем да су сви присутни гости, којих је било око 200, уживали у пикантним укусама гулаша као и веселој живој свирци Млађе и његове групе, иако је сунце немилосрдно грејало.

У наредним данима уследили су и остали предвиђени отворени турнири : шах, стони тенис, јамб, боћање, viseћа кугла, реми, домине, квиз, пикадо и плочице. Учествовали су станари Дома, радници Дома и многи пријатељи. Посебно можемо издвојити такмичење у доминама јер нам тада долазе деца из Ветерника. Дом Ветерник је установа социјалне заштите за децу и омладину ометене у развоју. То су другари нашег Боре који је у тој Установи живео док га нису преместили у овај Дом. Они се увек радују доласку и такмичењу а ми се трудимо да их угостимо. Претходних година освајали су медаље и пехаре као и сада треће место што је, разуме се, за њих велика радост.

Сви турнири су били фер-плеј, владао је такмичарски дух а такмичари су се забавили. Најбољима УСД је обезбедило пехаре и медаље.

Драго нам је да смо и ове године имали мајице које смо могли поклањати свим учесницима и гостима. Такмичење у кувању гулаша је било и медијски пропраћено.

Олимпијске дане финансирало је наше ресорно Министарство.

Љубица Музички

ЛИКОВНА КОЛОНИЈА 2017.

Дани колоније у Дому су најузбудљивији за нас јер је тих дана све тако другачије од свега другог током године. Ова, тринаеста по реду, била је од 4.-11. августа. Са великим узбуђењем смо је чекали и припремали мислећи на драге људе које ћемо опет имати прилику видети и дружити се са њима. Очекивали смо и нове уметнике и радовали се новим познанствима и новим уметничким делима. Најављене врућине јесу мало забрињавале али сигурно нису поквариле целу атмосферу. Невероватно је било да се одазвало 30 сликара. Неки су чак сликали напољу док су други олакшање нашли

у сали под климом иако је мирис терпентина гушио. Подарили су нам стотињак прелепих слика које красе зидове Дома док не нађу свога купца. Све их можете видети и на сајту Удружења станара дома www.usd.rs

И ова ликовна колонија је реализована у организацији Удружења станара Дома, под покровитељством Министарства за рад, борачка и социјална питања а у сарадњи са Домом за одрасла инвалидна лица. Поново су нас почастили својим доласком сликари из Удружења ликовних уметника “Јанко Брашић” из Левча, из ликовне групе Централног дома војске Србије, из удружења ликовних уметника Слободна сликарска комунa Кеј, из Академије 28, Галерија Црњански, из удружења сликара УЛУК АРТ из Костолца, сликари из “Центра за развој ликовне уметности Јазак” општина Ириг, и други самостални сликари и уметници.

Тропска температура није нас омела да и овај пут направимо дружење (напољу) уз два котлића, гулаш и пасуљ, па ко воли нек изволи. Наравно главни кувари су наши непревазиђени Бане и Ђура. Породица Периф нас је почастила дивним воћним колачем, а лубенице смо добили од пријатеља из једне Цркве у Београду, као и сладоледе дан касније.

Десетак дана након ликовне колоније били смо у уметничкој галерији “Стара капетанија” у Земуну на изложби невероватних скулптура од жељеза вајара Љубомира Лацковића под називом „ДАЛИ НА ВЕЛИКОМ РАТНОМ ОСТРВУ“ и цртежа ликова Миодрага Елезовића који нас је и позвао на изложбу а који је иначе стални гост наших колонија.

Љубица Музички

Међународни дан ОСИ

Међународни дани ОСИ обележени су двонедељним такмичењем у разним спортским дисциплинама. Шах, боћање, стони тенис, јамб, доминe, висића кугла, реми, квиз, бацање плочица и пикадо. Такође, уприличена је и свечаност 1. децембра на којој смо сви уживали по старом добром обичају. Циљ окупљања тог дана био је да се дружимо, опустимо и веселимо уз храну, пиће и музику.

Наши дугогодишњи партнери и добри пријатељи из фирме „Quadra Graphic“ су нам, као и увек, били драги гости, употпунили славље и хвала им због тога. Такође, придружили су нам се и гости из комуналне полиције за које верујемо да су уживали са нама. Наравно, ту је био и наш друг Млађа са својим колегом који нас уз живу музику увек развеселе.

Атмосфера је била позитивна а библиотека пуна - и то је био показатељ да волимо дружење и забаву.

У недељу вече, 3. децембра, једна група станара била је на централној свечаној прослави Међународног дана особа са инвалидитетом у ресторану „Сава“, у Сава Центру, под слоганом „За живот без баријера“ у организацији Хенди центра „Колосеум“, 15. годину за редом под покровитељством Министарства рада и социјалне политике. Присутновао је велики број особа са инвалидитетом из многих удружења и представници невладиног сектора. Узбудљиво је било видети позната и драга лица из разног дела града Београда а и шире, наравно никад није на одмет упознати и видети нова.

Програм је заиста био на свечаном нивоу а познати

извођачи су нам приредили разне културно-уметничке пригоде уз песму и поезију. Дивно је било видети како су неке особе са инвалидитетом такође учествовале у програму.

Неки од утицајних људи који се боре за права особа са инвалидитетом имали су краћи говор.

Наравно, и сама вечера била је на завидном нивоу како иначе доликује таквој прослави на којој смо сви уживали.

У Палати Србије 4. децембра свечаност су организовали НАЦИОНАЛНА ОРГАНИЗАЦИЈА ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ СРБИЈЕ - НООИС, у сарадњи са Министарством за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Сектором за заштиту особа са инвалидитетом, а под покровитељством председника РС, господина Александра Вучића, поводом Трећег децембра – Међународног дана особа са инвалидитетом и јубилеја НООИС-а (10 година од оснивања).

Међу 700 званица особа са инвалидитетом широм Србије били смо присутни и ми из Дома. Били су такође представници министарстава, институција и локалних самоуправа.

Поред свечаног програма, биле су и две пратеће манифестације (у холу):
- шаховска партија слепих шахиста са министрима из Владе РС
Председником Вучићем

- смотра стваралаштва где су били изложени и радови неких наших станара Дома.

Ова посета Палати Србије, за нас је била ново и занимљиво искуство. Наше фотографије сачуваће успомену на место које су посећивали и посећивале велики државници.

Еленка Краљик

Подела божићних пакетића у Дому

Коначно смо дочекали и тај дан који је био узбудљив свима нама, посебно деци запослених у дому и деци станара дома из њихових породица.

Први пут је 05.01.2018. била подела пакетића баш тој споменутој деци у Дому за одрасла инвалидна лица у организацији Удружење станара Дома које је донирала једна светска организација „Samartan’s Purse“ international relief.

То је заиста био посебан дан за све који су дошли са децом да преузму те пакетиће јер их је поред тога дочекало право изненађење. Није била само класична подела пакетића него и пригодан програм.

С обзиром да је то било два дана пред Божић и да је владала божићна атмосфера - деца су се јако обрадовала божићној представи коју су нам приредила деца наших пријатеља из једне цркве у Београду. Они су нам доста помогли око програма и поделе пакетића и мислимо да без њих све ово не би било тако квалитетно урађено.

Након представе многи су се пријатно изненадили када су видели Деда мрза који је за многе био необичан јер је дошао из Африке. Атмосфера целог програма је деци и одраслима донело осмех на лице и велику радост што се могло и видети.

Деца су се јако обрадовала пакетићима чији је садржај био јако практичан (ту је било школског

Божићна представа
“СУПЕР ХЕРОЈ”

прибора, по која играчкица, нешто од гардеробе, дечијих џица-биџа, по који козметички производ и наравно неизбежни слаткиши).

Одушевљени смо што знамо да су пакетићи стигли из Немачке и да су их деца из те државе заједно са својим родитељима паковали те пакетиће за нас. Ту се могло видети колико је уложено пуно труда, љубави и пажње.

Ми им на све то можемо рећи само једно велико ХВАЛА, а утисци су такви да никад нећемо заборавити тако значајан догађај.

Еленка Краљик

Моја пријатељица са другог континента

Имала сам срећу да у мој живот уђе једна ингејца. То је афричко име за једно дивно биће које се зове Ана. Име је европско. Она је донела друге боје у моје видно поље, које нисам до сад познавала. Ана је из Кеније, грађевински инжињер је. За време које је провела боавећи са мном, завршила је мастер студије. Дошла је код мене на предлог мог пријатеља, чисто пријатељски. Невероватно, али истинито. Чула сам од ње много тога што нисам знала о Африци. Показала ми је фотографије свог родног краја- прелепо. Нема везе ни са чим што нам је познато. Углавном се баве земљорадњом јер је земља веома плодна. Имају три жетве годишње!

Ана потиче из племена Луја. Њено племе има свој језик који се зове 'језик Луја'. Има 42 племена. Свако племе има свој језик, који се потпуно међусобно разликује од других. Племена Луја је познато по томе што су велики гурмани. Припадници племена њене маме су познати као велике свађалице. Мама јој се зове Салома. Изузетно лепа жена-видела сам фотографију. Ана има седморо браће и сестара и деветоро братанаца и сестричина. Док је била код мене, родио се један Александар, девети по реду. Права мала црна беба-први пут видим. Браћа и сестре су, као и Ана, високо образовани. Најстарија сестра, Катарина, је професор на факултету.

Мени, без обзира што имам климу у соби, смета висока температура-имам мултиплекс. Уз Ану сам прошла лакше кроз високу температуру овог лета.

Због тога што имају много деце, Анини родитељи су научили како да помогну својој деци када су болесни. Занимљиво је да је Ана имала маларију безброј пута, коју прати грозница и висока температура, па је научила како да расхлађује тело крпом коју ставља на лимфне чворове. Тај систем хлађења ми је много помогао.

Поделила је топлину свог срца са много корисника из дома, који су је заволили. Јер, не можеш ништа друго, него да волиш Ану. Свима се плакало кад је одлазила, иако смо знали да је то неизбежно. Вечно ће остати у мојим мислима осећање које смо имале идући у Роду, купујући воће за воћну салату, одлазећи на Дунавски кеј, у град, у цркве-што Православне што католичке, јер је Ана римокатоличке вероисповести. Суштина је иста. Забављале смо се, испробавале смо шешире, наочаре за сунце. Научила сам да тамо постоји другачије поврће са другачијим називима него код нас. Једино чега се сећам је слатки кромпир, то једу пијући црни чај. Све остало ми је непознато. Једу пуно меса.

Надам се да се неће љутути што ово адим без њене сагласности. Ово је само начин да јој кажем ХВАЛА и да мислим на њу. Без обзира да ли нас деле континенти, градови или општине... Да ли видиш некога поново тек за пет година, петнаест, или никада. Кад се деси право пријатељство-то постоји заувек.

Антонија Михајловић

ПОДВИГ ПАРАОЛИМПИЈЦА

Милош Митић, наш параолимпијац, освојио је бронзану медаљу у бацању чуња на светском шампионату у пара атлетици у Лондону. Поносни што је он наш другар и станар дома, питали смо га како је било тамо. Захваљујемо му се на интервјуу и желимо да настави да ређа успехе!

Жељко Димитријевић (злато) и Милош Митић (бронза) са тренерима

Како изгледа и какав је твој утисак о светском првенству у Лондону?

Од самог уласка у Лондон, тај град ме је фасцинирао својом енергијом. То је био први пут да сам отишао у неки град и помислио 'овде бих могао да живим'. Оно што ми је одмах упало у очи јесте огромна гужва, таква да смо преко два и по сата путовали од аеродрома до студентског града где смо били смештени.

Како је било организовано такмичење, тренинзи, смештај ... ?

Смештај је био на граници прихватљивости, прилази купатилима су били малте не немогући. Одговорност око тог пропуста пребацивала се са организације на нас и обрнуто, али нисмо дошли до решења. Превоз до стадиона је био јако добро организован, аутобуси су ишли у оба правца на 20ак минута тако да смо могли добро да организујемо време за тренинге, одмор и остало. Само такмичење се одржавало на стадиону који је наменски направљен за параолимпијске игре. Што се тиче организације такмичења - било је на врло високом нивоу, поштовале су се сатнице, било је довољно судија и волонтера, а сви су били веома расположени да нам објасне неке измене у правилима које су се десиле у међувремену.

Који ти је најјачи утисак са такмичења?

Оно што ми је остало фасцинантно, јесте да када је моја дисциплина започела - на стадиону је било преко 30 степени а дан пре тога је било око 12, тако да је врућина сигурно имала утицај на резултате јер је то свим спортистима у мојој категорији изузетно сметало. Ипак, и поред тога, успео сам у првом хицу да бацам лични резултат и са истим освојим бронзану медаљу. Ово је моја друга бронзана медаља са светског првенства, али сам посебно срећан због ње зато што је дошла уз лични рекорд и као потврда великог рада и труда који смо мој тим и ја уложили у цео процес. Ово све ми даје подстрек да наставим даље и потврђује да, уз довољно уложеног рада и труда, ни један резултат није недостижан. Потребно је веровати, радити и уз мало среће све је могуће!

RESULTS - FINAL - Running					
MEN'S CLUB THROW F51					
WR	CR	Rank	Name	Category	Time
31.99		1	2158 Zeljko DIMITRIJEVIC	F51 WR	31.99
30.25		2	1621 Amit Kumar KUMAR	F51 AR	30.25
29.06		3	2160 Mitos MITIC	F51 PB	29.06
29.03		4	2188 Marian KUREJA	F51 PB	29.03
27.03		5	1322 Radim BELES	F51 PB	27.03
26.52		6	1924 Marie Sartana RAMOS HERNANDEZ	F51 AR	26.52
25.60		7	1012 Walid REZOUANI	F51	25.60
			1324 Michal ENGE	F51	

У улози новинара - Ивана Аћимовић

СЕЋАЊЕ НА ...

Ђурђица Лазић - Ђука

1967. - 2018.

Никада нећу заборавити крај јула 1998. године, други дан од како је почео пријем станара у нашу установу - Дом за одрасла инвалидна лица са очуваним менталним способностима.

Пред нама је стајала уплашена “девојчица” која је широким осмехом скривала бојазан што се одваја од своје породице.

Одмах нам је рекла да има жељу да “ради” на телефонској централи, да пише песме, да је дружељубива ...

Ђурђица Лазић је своје детињство и школовање провела у Принциповцу, где је стекла много вештина у самозбрињавању, те је, упркос своме хендикепу са којим је рођена, већи део свог кратког живота била скоро потпуно самостална.

У домској телефонској централи је радила дуго година, веома одговорно и професионално. Када се заситила и када јој је та стална тензија у комуникацији са људима почела сметати, посветила се изради накита, осликавању магнетића, раду на компјутеру... Била је радознала и жељна да стекне нека нова знања и вештине.

Као песник, била је стални члан редакције домског билтена, издала је збирку своје поезије, учествовала је на многим поетским конкурсима, њени радови су објављивани у разним песничким зборницима.

Много је волела своју породицу, посебно мајку и веома је патила након њене смрти, а бринула је и о оцу.

Обожавала је децу своје сестре и брата. Поносила се њиховим успесима.

Сваког понедељка ујутро, добијала сам њен маил у коме нам жели пријатну радну седмицу, уз неку “сладуњаву” и романтичну фотографију.

Отишла је нагло, као да је истргнута, наша мала Ђука, велики сањар, срца пуног патње али и љубави коју је несребично даривала пријатељима и породици.

Почивај у миру, поред своје мајке која ће те и “тамо” чувати.

Умјеха Шћекић

СЕЋАЊЕ НА ...

Стеван Радловић

1961. - 2018.

Упознали смо се пре неколико година када сам дошао у дом. Брзо смо се зближили. Иста болест, иста мука. Али не само то. Да није био у колицима не би се ни рекло да је болестан. Није био од оних који пуно траже, није се жалио, замерао, свађао... Није волео да прича о себи, али се превише давао. Чинио је другима кад год би му неко нешто тражио, кувао кафе, прао шољице... и никада није очекивао захвалност. Често сам га због тога нападао, мислио да многи то не заслужују. Али он би само рекао „Ма...” и одмахнуо руком. Сваки дан ме је обилазио када ми је било лоше. Маши се чаше чим уђе у собу, наспе воду и тера ме да пијем. „Живећеш ти још педесет година“, говорио би када сам био у лошем расположењу.

И тако све док њега није „дохватило“. Жао ми је што баш тада нисам могао да га обиђем...

Оног дана када ми је саопштено да је умро нисам био у стању да проговорим. Дубоко ме је погодила његова смрт. А он о њој уопште није размишљао. Није је се плашио. А није то ни мени дао. Зато је ваљда од њега нисам ни очекивао... Стеван је био мој најбољи пријатељ. И душа од човека.

Ђорђе Видовић

ТРАДИЦИОНАЛНА (КОМПЛЕМЕНТАРНА И АЛТЕРНАТИВНА) МЕДИЦИНА

Приредила: Прим. др Богданка Чабак

КОМПЛЕМЕНТАРНЕ И АЛТЕРНАТИВНЕ ТЕРАПИЈЕ У ЛЕЧЕЊУ ДЕПРЕСИЈЕ

2. nastavak / наставак из прошлог броја

Последњих година се суочавамо са значајним порастом употребе различитих комплементарних и алтернативних (КАМ) терапија у лечењу депресије. Велики број КАМ терапија које се препоручују за лечење депресије, су доступне и становништву у Србији. У тексту наводимо само терапије за чију употребу постоји већи број доказа и препорука, као и терапије које су, и поред недовољно релевантних доказа, у широкој употреби у Србији.

1. Физичка активност - вежбање

Вежбање подразумева сваку физичку активност која резултира потрошњом енергије изнад нивоа потрошње током мировања (укључује дневне активности).

Структурисане вежбе подразумевају активност која се предузима 3 пута недељно, у трајању од 45 до 60 минута, кроз период од 10 до 14 недеља. Сличан ефекат се постиже свакодневном умереном физичком активношћу, нпр. брзим ходом у трајању од 30 минута.

Анаеробне, интензивне и краткотрајне вежбе могу да побољшају расположење после једне сесије, аеробне, вежбе умереног интензитета, дају исте резултате после дуготрајније примене.

Структурисано вежбање смањује ризик за развијање депресивних симптома, побољшава расположење код особа које немају поремећај расположења. Године живота не играју улогу у односу на терапију физичком активношћу, вежбање је подједнако ефикасно код младих и код старијих особа.

Многи пацијенти са хроничним соматским здравственим проблемима користе програме физичке активности - рехабилитације. Постоје сугестије у литератури да такви програми доприносе побољшању менталног здравља. Извештаји указују да програм рехабилитације после инфаркта миокарда има позитиван утицај на ментално стање, посебно на депресију.

Највећи проблем у примени програма вежби у терапији депресије се односи на учестало одустајање пацијената од спровођења препоручених програма. Потребно је упознати пацијенте са факторима који помажу повећању и одржавању мотивације: избор реалних циљева да би лакше пратили свој прогрес и вежбање у групи.

2. Биљни лекови и нутритивни суплементи

Биљни лекови се добијају из биљака, постоје у облицима: целе биљке, биљни материјали (есенцијална уља, сокови, прах), биљни препарати (екстракти, тинктура, уља), и биљни производи (мешавине различитих биљака).

Нутритивни суплементи представљају концентроване облике природних супстанци као што су витамини, минерали, биљни делови, аминокиселине, ензими, делови ткива органа и жлезди, концентрати, метаболити, конституенти и екстракти.

И даље постоје отворена питања у вези контроле квалитета, и недостатка стандардизације биљних лекова и нутритивних суплемената.

РАДНЕ АКТИВНОСТИ ШК „ПОГЛЕДИ“ ОД АПРИЛА, ПА ДО КРАЈА 2017.

Шаховски клуб у Дому, постоји од 2000 год. тада под називом „Наш корак – 2000“ и све до 2005-е, када мења назив у „Погледи“.

Под именом ШК „Погледи“, већ пуних 12 година се такмичи у Београдској лиги, од тога 6 година у вишем рангу такмичења (Зонска лига Београда) и једини смо Шаховски клуб особа са телесним инвалидитетом који се такмичи у Београдској лиги.

ШК „Погледи“ броји 13 рејтингованих играча од тога 3 станара Дома и има укупно 25 регистрованих играча у ШСБ, од тога 10 станара Дома.

Шаховски клуб „Погледи“ има укупно 28 чланова клуба.

1. 27. априла 2017. године, одржан је „Васкршњи шах турнир“ поводом дванаест година, од оснивања ШК „Погледи“. Учествовало је 24 такмичара. Играло се 5 кола по швајцарском систему а темпо игре је био 25 минута по играчу уз компјутерско паровање. Победник на овом турниру био је Кнежевић Велимир, члан шаховског клуба „Погледи“.
2. 4. јуна 2017. године са почетком од 11 часова, одржана је „Симултанка на отвореном“ на три локације у граду: Тргу Николе Пашича, Ташмајданском парку и Калемегдану. Чланови шаховског клуба „Погледи“ такмичили су се на Тргу Николе Пашића и учествовали су са 5 такмичара. На симултанци је учествовало више стотина љубитеља шаха, од предшколског узраста до пензионера. Организатор ове манифестације био је Шаховски савез Београда под покровитељством Скупштине града Београда.
3. 06. јуна 2017. године, одржан је „Јунски шах турнир“. Учествовало је 22 такмичара. Играло се 5 кола по швајцарском систему уз компјутерско паровање а темпо игре је био 30 минута по играчу. Победник на овом турниру био је Космач Никола члан шаховског клуба „15 април“ из Београда.
4. Од 24. - 26. јула 2017. године у библиотеци Дома, одржано је првенство Клуба у шаху, друго по реду у текућој години. Укупно је учествовало 11 такмичара. Играо се Бергеров систем, свако са сваком, 30 минута по играчу. Победник на првенству Клуба у шаху у јулу месецу био је Мирослав Нешовановић, члан шаховског клуба „Погледи“.

5. Од 05. до 13. августа 2017. године, учешће 10 такмичара ШК „Погледи“ на отвореном рејтинг турниру Летњи опен – 2016“ у хотелу „Славија“ у Београду. Учествовало је укупно 146 такмичара. Играло се 9 кола по швајцарском систему, темпо игре 90 минута, плус 30 секунди за сваки одиграни потез до краја партије. Најуспешнији наши такмичари били су: Кузмановић 5,5 поена, Кнежевић 5 поена и Нешовановић и Митровић по 4 поена.
6. 22. и 23. септембра 2017. године у простирији СО „Врачар“, одржано је Међународно такмичење у шаху, особа са инвалидитетом „Београд опен – 2017“ а уједно и појединачно првенство Београда, особа са инвалидитетом за 2017. годину. Укупно је учествовало 17. такмичара. Играло се 7 кола по швајцарском систему, уз компјутерско паровање а темпо игре је био 25 мин. по играчу. Победници су били: Прво место и златни пехар освојио је Вулин Милорад члан Ш.К. „Напредак“ из Београда. Друго место освојио је Молдовановић Драган, члан Савеза глувонемих особа са инвалидитетом и треће место: Полхерт Зденко, члан Ш.К. „Погледи“ из Бг. Троје поменутих такмичара, изборили су право учешћа на појединачном првенству Србије за особе са инвалидитетом. Организатор ове спорт. манифестације је био Спортски савез ОСИ Београда.
7. Од 10. септембра до 05. новембра 2017. год. учешће ШК „Погледи“ у ИИ. лиги Београда, где је наш клуб због специфичних услова, био домаћин у свим мечевима. Од укупно одиграних 9. кола у Београдској лиги, ШК „Погледи“ постигао је само једну победу и то против: ШК „Глига“ из Батајнице у шестом колу са 6 : 2. У ИИ. лиги Београда учествовало је укупно 10 екипа. Екипа ШК „Погледи“ освојила је свега 2 меч – бода, односно 21,5 поена и тиме заузела 10 место у ИИ. лиги Београда. Поене за ШК „Погледи“ освојили су: Полхерт Зденко 4,5 поена, Нешовановић Мирослав 4 поена. Кнежевић Велимир и Митровић Стефан по 3,5 поена. Кузмановић Ратко 2,5 поена. Суботић Ненад и Андрејевић Миладин освојили су по 1 поен. Васић Душан и Пантић Миленко по 0,5 поена. Свих 9 мечева у лиги, одиграли су: Полхерт, Нешовановић и Кузмановић. Осам мечева: Васић. По 6 мечева: Суботић, Кнежевић и Митровић. Пет мечева: Андрејевић. Четири наступа: Поповић. По 3 меча: Костић, Ружичић и Пантић и 1 меч у лиги: Јоксић. За ШК „Погледи“, укупно је узело учешће у лиги 13 такмичара Клуба.
8. 14. новембра 2017. године, одржан је „Новембарски шах турнир“. Учествовало је 26 такмичара. Играло се 5 кола по швајцарском систему, уз компјутерско паровање а темпо игре је био 30 минута по играчу. Победник је био Зденко Полхерт, члан шаховског клуба „Погледи“.
9. 23. новембра 2017. год. поводом Међународног дана ОСИ, у Дому за одрасла инвалидна лица у Земуну, одржан је шаховски турнир за децу са инвалидитетом. На турниру је учествовало 33-оје деце, из једне Установе (Специјална болница за церебралну и дечју парализу из Сокобањске 17.) и из неколико школа: Средња медицинска школа Београд и основне школе: „Вељко Рамадановић“, „Драган Ковачевић“ и основна школа „Милан Петровић“ из Новог Сада. Најуспешнији такмичари на одржаном шаховском турниру били су: прво место Ивковић Александра, средња медицинска школа Београд, друго место Алексић Ненад, средња медицинска школа Београд и треће место Анђелић Божидар, основна школа „Вељко Рамадановић“ Земун.
10. Од 24. новембра до 02. децембра 2017. год. учешће 3 такмичара ШК „Погледи“ на 31. Међународном отвореном првенству Београда „Трофеј Београда – 2017“ у Раковици. Играло се 9 кола по швајцарском систему, темпо игре је био 90 мин. за 40 потеза + 15 минута + 30 секунди за сваки одиграни потез. Укупно је учествовало 178 такмичара, од чега 36 иностраних из 15 држава Европе. Редослед наших такмичара је био: Нешовановић Мирослав освојио је 4 поена и 34 рејтинг поена. Стефан Митровић и Велимир Кнежевић освојили су по 3,5 поена, с тим што је Стефан Митровић освојио и 53 рејтинг поена.
11. Од 11. до 13. децембра 2017. године у библиотеци Дома, одржано је првенство Клуба у шаху, треће по реду у текућој години. Укупно је учествовало 7 такмичара. Играо се Бергеров систем свако са сваким, 30 минута по играчу. Победник на првенству Клуба у шаху у децембру месецу, био је Суботић Ненад, члан шаховског клуба „Погледи“.

Припремио : Момчило Ружичић

Има тренутака

Има тренутака када
желиш, а жеља
ти није остварена.

Има тренутака
када волиш а
љубав ти није,
узвраћена.

Има тренутака
када плачеш, а
сузе не могу потећи.
Када оно што желиш,
никада твоје не може,
бити.

Има тренутака
када оно што
срце осећа,
усне не могу,
рећи!

Аутор: Ђурђица Ђука Лазвић

Стена

Мој корак ван мене живи као жеља
мој последњи сан биће циљ мога живота
љубављу победићу сво зло
као стена остаћу сама у плими мојих идеала.
Живот који је отишао, који долази
никада није могао бити моја песма,
осећам да, што време више пролази,
нестајем без трага,
заувек и сада.

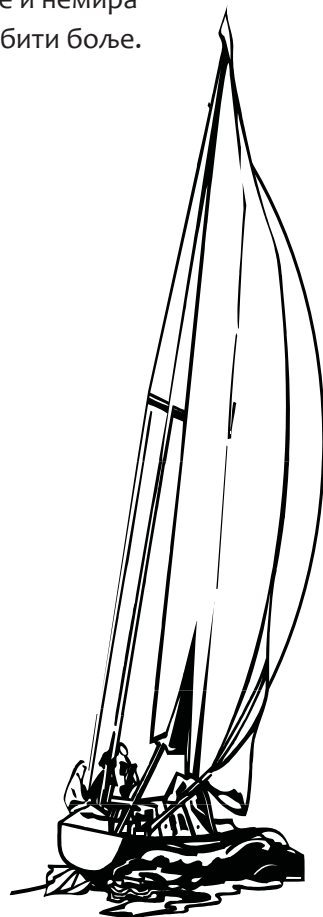
И не знам за прави покрет руку
додирujem и слутим оно што не постоји,
и због искуства извући ћу поуку
и наставићу и даље овде да стојим.

Сандра Миливојевић

Као

Као да ми никад ниси ништа дао
празна сам у себи као пусто поље,
као да је небо свом тежином пало
на уморну земљу, на уснуло море.
Као да ми никад ниси ништа био
ни једина љубав, ни срећа, ни бол
у очима звезде никад ниси крио
лажни сјај се са мношћом поиграо то.
И ја љубих неког који не постоји
измишљен лик из једног мог романа
и веровах слепо у све приче лажне,
а тек сада видим да је све обмана.
Али срце моје лажи добро чува
и надом их скрива да се не прикажу
и до задњег сата устрептало сања
да ће бити тако ко што други кажу.
И као да никад нисам нагло пала
на ледену земљу са златних висина,
ко да никад нисам осетила тугу
што живи у тами свих мојих дубина.
Од кад стрепња црта слике у мислима
да испуни нечим моје пусто поље,
ја живим у свету сумње и немира
без и мало наде да ће бити боље.

Сандра Миливојевић

Не предај се

У животу не треба ходати као по жици, већ храбар бити и препреке савладати а неке заобићи.
 Не плашити се пораза, јер без њих нема ни успеха, победа.
 Када те притисну бриге, када ти није све по вољи
 Када би да се насмејеш а уздише ти се
 застани ако мораш, али не предај се.
 И када је најтеже животну стазу треба да пређеш, веру и наду не губиш.
 Када ти се проблеми учине претешким-не предај се
 Када ти се чини да излаза нема-нека те нада не напушта и не предај се
 Када те туга савлада-крени даље, не посустај и не предај се
 Када бол и кише престану следе лепи дани.
 Након ноћи свиће ново јутро и сунце се поново рађа.
 Оно што те не убије то те ојача
 Нове шансе су ту јер после сваког пада треба се подићи.
 Зато никада се не предај.
 Живот јесте борба а опет са друге стране, понекад лак и лепршав као игра.
 Никада не дозволи да заборавиш и изгубиш дете у себи.
 Радост какву само деца могу имати и дете у теби може имати.
 Нађи је и пробуди.
 Буди срећан и не предај се.

Катарина Ивковић

ЖИВОТ

Живот је као сан, некада не досађан
 бурна река, понекад бисра, понекад мутна, велика
 кратак као ока трептај,
 чист као осмех детета,
 опојан као ружа мирис,
 као љубав огроман,
 али само трен у вечности
 као прах звездани.
 Проткан, болом, срећом и тугом,
 Обојен и правдом и неправдом.
 И тама и светлост огромна,
 Чини се бескрајна.
 И зато је добро кад је радост ту,
 Када се бриге одгнају.
 Зато осмех набаци на лице
 јер живот је као песма, различитим осећањима проткана.
 Зато буди задовољан њиме
 јер он је један и непоновљив.

Катарина Ивковић

ДВА СВЕТА

Свет са Америком
и Трампом, Русијом
Путином, Кореом
прете свету оружјем,
нуклеарком.
Играју се са земљом
планетом, људством,
слободом, животом.
Силом, нуклеарком.

Душан Босанчић

Афоризми

*Европа наша нада
ал се распада.

*У скупштини се свађају
а тајкуни плаћају.

*Младима није све црно-
иду у бели свет.

*Стари стварају
а млади спавају.

Душан Босанчић

АФОРИЗМИ:

1. Држава се распродаје, али границе чувамо – за старе дане.
2. Због црних дана, не успевам да сакупим – беле паре.
3. Потребни су нам нови избори, мафији иде боље – него власти.
4. Власт се ослања на народ, такорећи га је – узјახала.
5. Народ који изабере чобане, сам себе је прогласио – за стоку.
6. Да је у школи дизао два прста, као у Скупштини – био би одликаш.
7. Почели смо и да просимо, шта све не радимо – за новац.
8. Заклали смо певца, не може свако да одређује – када ће нам сванути.
9. Пред законом смо сви једнаки, али нисмо – и пред судијама.
10. Млади више не одлазе из земље, штавише – и не рађају се.
11. Љубавни жар се гаси – брачним водама.
12. Каже госпођа, градим каријеру – скраћујем сукњу.

Припремио: Момчило Ружичић

Живела је 122 године, а радила све супротно од онога што саветују лекари

Францускиња Жан Калмен је живела дуже него иједан други човек на планети. Умрла је са пуних 122 године и пет месеци у августу 1997. године.

Своју дуговечност, како је говорила, дугује томе што је радила готово све супротно од онога што саветују лекари.

Пушила је цигарете, пила је алкохолна пића, највише црвено вино и обожавала слаткише и црвено месо. Никада није доручковала, осим што би попила по шољицу - две кафе.

Током свог дугог живота она је рушила многе рекорде.

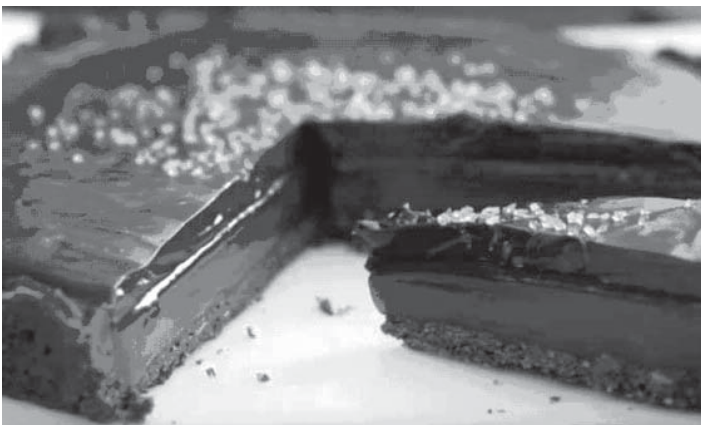
Са 111 година је постала најстарија жива особа у Француској, а са 113, најстарија на свету. Са 114 година је постала најстарија особа која се појавила на филму, захваљујући малој улози у филму “Винсент и ја” из 1990. године.

Са 116 година она је постала прва особа икада за коју је забележено да је доживела те године, а када је напунила 120 година објавила је и музички албум назван “Љубавница времена”.

Када је напунила 122 године добила је званичну титулу најстарије особе која је икада живела.

Све до 109. године Жан је живела самостално у својој кући, а онда се преселила у старачки дом.

У наредних 40 година свет остаје без чоколаде?

Експерти предвиђају да ће свет остати без чоколаде у наредних 40 година, јер се биљка какаовац бори да опстане у све топлијим временским условима.

Какаовац може да расте само 20 степени северно и јужно од Екватора и да би биљка опстала потребни су посебни услови у смислу влаге и довољно кише.

Међутим, пораст температуре за 2,1 степен Целзијусов могао би у наредних 30 година услед глобалног загревања скоро уништити ову биљку, а самим тим и

индустрију чоколаде, саопштила је америчка Управа за океане и атмосферу.

Како се температура повећава и извлачи све више воде из тла и биљака, научници верују да ће бити довољно кише да надокнаде губитак влаге. Уколико дође до тога, узгајивачи какаоа мораће своје плантаже да пребаце на више терене.

Просечан потрошач на Западу поједе годишње 286 табли чоколаде. Од деведесетих година прошлог века, више од једне милијарде људи из Кине, Индонезије, Индије, Бразила и бившег СССР-а ушли су на тржиште за какао. Снабдевање не иде у корак са растућом потражњом, а верује се и да је начин узгајања какаовца кривац, јер се није променио више стотина година.

Припремио: Саша Поповић

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

Решење укрштених речи
из претходног броја.
(1/2013-2016)

ВОДОРАВНО:

1. Махатма – Мо; 2.
Приправник; 3. СД –
Океани; 4. Сор – Мандат;
5. Т – Апортери; 6. Орт –
Стилет; 7. Приштинуту

Припремио: Момчило Ружичић

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										

ВОДОРАВНО:

1. Део недеље – Богиња плодности (Рим. Мит.) – Панчево; 2. Употребљавани коломаз; 3. Острво у Јадранском мору – Мале шупљине у ткиву (Мед.); 4. Планинарски врх у Словенији – Овлашћење (Лат.); 5. Супротни везник – Затрти, разорити; 6. Наш старији шахист, Бора - Становник Ниона; 7. Врста географске линије.

УСПРАВНО:

1. Метар; 2. Помало кидати, дрпати; 3. Сеоско подручје – Осигуравајући завод; 4. Накренуто у страну; 5. Волумен – Непер – Мега; 6. Окаменотине, фосили; 7. Падобран (Франц.); 8. Стари Грк јаког гласа (Мит.); 9. Обиље плодова (покр.); 10. Непчани глас (Лат.); 11. Анета одмила.

ОБАВЕШТЕЊЕ ЧИТАОЦИМА БИЛТЕНА

Поштовани читаоци, обавештавамо вас да у Дому у оквиру радно-окупационих активности имамо креативну радионицу коју спроводимо у сарадњи Установе и Удружења станара Дома. У њој раде и креирају станари и пријатељи Дома.

Негују се и поштују стари занати:

- праве се цветни аранжмани,
- израђује накит од перлица, полудрагог камења и фимо масе,
- боји грнчарија,
- праве честитке,
- раде таписерије,
- ради на разбоју,
- осликавају мајице итд.

Сваки производ је јединствен, прави уникат.

• • • • •

За више информација обратити се Ивани Симић на теле-фон : 064/079-79-02

У нашем Дому налази се стална изложбено-продајна постава радова корисника наше установе.